

Súd: Okresný súd Vranov n/T  
Spisová značka: 3C/330/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813209756  
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš  
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813209756.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária Korytár s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, proti žalovanému: O. I., nar. X.X.XXXX, bytom G. Č.. XXX, XXX XX S., o zaplatenie sumy 399,75 eur s príslušenstvom, t a k t o

### rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 127,16 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 170,78 eur od 14.5.2011 do 23.6.2011, zo sumy 127,16 eur od 24.6.2011 do zaplatenia to všetko v mesačných splátkach po 20,- eur, ktoré splátky sú splatné vždy do 25. dňa toho ktorého mesiaca na adrese žalobcu, pod následkom straty výhody splátok počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu, čo do zvyšku zamietá.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 19.9.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 399,75 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 310,57 eur od 11.9.2013 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 22.1.2009 Úverovú zmluvu č. 3901067767, ktorou sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť dohodnutý úver vo výške 494,59 eur za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu a zaplatiť dohodnuté úroky. Neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy sú Úverové podmienky žalobcu (ďalej v texte len „ÚP“). Žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktorých výška, počet a termín splatnosti je uvedený v zmluve. V jednotlivých splátkach bola zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie účtu úroky, príp. úhrada za poistenie. Dňa 28.4.2011 vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy vo výške 368,56 eur spolu s upozornením na jej vymáhanie súdnou cestou. Ku dňu podania žaloby je dlh vo výške 399,75 eur a pozostáva z neuhradenej istiny v sume 83,95 eur, zmluvnej pokuty v sume 14,37 eur, úroku v sume 30,33 eur, zosplatennej istiny v sume 171,77 eur, pokuty - ušlého úroku v sume 24,52 eur, sankčného úroku z omeškania v sume 72,71 eur a dopočtu v sume 2,10 eur.

Žalovaný so žalobou súhlasil, žiadal však povoliť splátky.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a to zmluvou o úvere, úverovými zmluvnými podmienkami, splátkovým kalendárom, výzvou k úhrade zo dňa 28.4.2011, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 21.3.2014, vylúchom žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca a žalovaný ako klient uzatvorili dňa 22.1.2009 úverovú zmluvu č. 3901067767, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 394,59, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v pravidelných 36 splátkach vo výške 21,81 eur mesačne pri celkových nákladoch spotrebiteľa 290,57 eur. Termín prvej splátky bol dňa 22.2.2009 a poslednej dňa 20.1.2012.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. a dolupodpísaný klient svojím podpisom potvrdzuje že dostal úverové podmienky, je s nimi oboznámený, sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1, § 1, § 2 Úverových podmienok, tieto úverové podmienky (ďalej iba „ÚP“) sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy (ďalej iba „ÚZ“) uzatváraanej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., (ďalej iba „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej iba „klient“).

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky ( § 2 hlavy 1 Úverových podmienok ).

Podľa hlavy § 1 hlavy 5 Úverových podmienok, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v ÚZ. Klient je povinný hradiť Spoločnosti pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v ÚZ. Klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie (ďalej iba „splátka“), ak z údajov v ÚZ nevyplýva inak.

V zmysle hlavy 6 § 3 Úverových podmienok, klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie Spoločnosti v prípade že:

- a) sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace,
- b) uviedol v návrhu nepravdivé údaje,
- c) porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich z ÚZ, z týchto ÚP alebo zo zmlúv, ktorých predmetom je zabezpečenie pohľadávok vyplývajúcich z ÚZ,
- d) bolo začaté exekučné, konkurzné alebo vyrovnacie konanie na majetok klienta.

Podľa hlavy 6 § 6 Úverových podmienok, v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených pod písm. a), b) a c) § 3 tejto hlavy, ak je dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku. Ide o čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

V zmysle hlavy 14 § 3 Úverových podmienok, v prípade omeškania úhrady splátky, splátky RÚ I. či RÚ II. alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa Hlavy 6 § 6 úverových podmienok je klient povinný zaplatiť spoločnosti úrok z omeškania vo výške 0,08 % z dlžnej čiastky za každý začatý deň omeškania, najmenej však 9,96 eur. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, prípadne splátky RÚ I. či RÚ II. dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. Ustanoveniami o zmluvnej pokute v týchto úverových podmienkach nie

sú žiadnym spôsobom dotknuté nároky spoločnosti voči klientovi na náhradu škody v plnej výške popri zmluvnej pokute.

V zmysle hlavy 14 § 12 Úverových podmienok ÚZ, ÚP, Metodická príručka, Metodická príručka KK a zabezpečovacie vzťahy, ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov, sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka, v platnom znení.

Z predloženého splátkového kalendára ako aj špecifikácie pohľadávky žalobcu v žalobe súd zistil, že žalovaný uhradil v prospech žalobcu celkom sumu 495,20 eur, pričom dňa 28.4.2011 došlo k zosplatneniu úveru.

Listom zo dňa 28.4.2011 označeným ako splatenie celého úveru a výzva k úhrade žalobca žalovanému oznámil, že z dôvodu omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z predmetnej úverovej zmluvy, spoločnosť ho vyzýva k splateniu celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka činí 494,59 eur a vyzval ho na splatenie do 15. dní odo dňa spísania tohto listu.

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 24.3.2014 uviedol, že so žalovaným dňa 22.1.2009 Úverovú zmluvu č. 3901067767, ktorou sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť dohodnutý úver vo výške 494,59 eur za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu a zaplatiť dohodnuté úroky. Neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy sú Úverové podmienky žalobcu (ďalej v texte len „ÚP“). Žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 21,81 eur v počte 36 splátok. V jednotlivých splátkach bola zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie účtu úroky, príp. úhrada za poistenie. Dňa 28.4.2011 vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy vo výške 368,56 eur spolu s upozornením na jej vymáhanie súdnou cestou. Ku dňu podania žaloby je dlh vo výške 399,75 eur a pozostáva z neuhradenej istiny v sume 83,95 eur, zmluvnej pokuty v sume 14,37 eur, úroku v sume 30,33 eur, zosplatnenej istiny v sume 171,77 eur, pokuty - ušlého úroku v sume 24,52 eur, sankčného úroku z omeškania v sume 72,71 eur a dopočtu v sume 2,10 eur.

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že je invalidný dôchodca s dôchodkom 200,- eur mesačne, nemá žiaden iný príjem. Preto požiadal, aby mu bolo umožnené zaplatiť dlh na splátky po 20,- eur mesačne. Musí splácať ešte ďalšiu pôžičku.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred

podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Z § 39 Občianskeho zákonníka vyplýva, že neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Ako vyplýva z § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Ako vyplýva z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Ďalej súd zistil, že podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovanému privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému, ktorý sa ho zaviazal vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť neplnil, žalobca dňa 28.4.2011 zosplatnil celý úver a vyzval ho na zaplatenie predmetnej sumy.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

V zmysle úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 494,59 eur ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 36-tich mesačných splátkach pri celkových nákladoch spotrebiteľa 290,57 eur.

Ako vyplýva zo splátkového kalendára a špecifikácie žalovanej sumy, žalovaný uhradil žalobcovi celkom sumu 495,20 eur.

V danom prípade sa súd zaoberal sadzbou dohodnutého úroku z úveru, ktorá, ako je uvedené v bode 59. úverovej zmluvy, predstavovala 32,73 % ročne.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v januári 2009 činil úrok 13,25 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade o viac ako dvojnásobok prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov nad 13,25 % ročne za absolútne neplatnú. Ako primerané súd určil úroky vo výške 13,25 % ročne. V zmluve dohodnutý požadovaný úrok z úveru za celé obdobie poskytnutia predstavoval sumu 290,57 eur pri úrokovej miere 32,73 % ročne, pričom súd vyššie konštatoval, že opodstatnený nárok žalobcovi vznikol len pri úrokovej miere 13,25 % ročne, teda žalobca mal nárok len na 40,48 % uplatňovaného úroku ( $13,25\% \times 100 / 32,73\% = 40,48\%$ ), teda 40,48 % zo sumy 290,57 eur, čo predstavuje sumu 117,62 eur. Žalobca požadoval od žalovaného úhradu nesplatenej istiny úveru vo výške 299,72 eur a úroku z úveru v sume 54,85 eur. Keďže žalovaný by mal zaplatiť na úrok z úveru pri sadzbe 13,25 % namiesto sumy 290,57 eur iba sumu 117,62 eur, žalobca požadoval na úroku z úveru od žalovaného o 172,95 eur viac. Súd preto žalobcovi nepriznal nárok na požadovaný nesplatený úrok z úveru v sume 54,85 eur a platby žalovaného na úrok z úveru v sume 118,10 eur (172,95 eur-54,85 eur) započítal na žalobcom požadovanú a nesplatenú časť istiny. Vzhľadom na uvedenú súd žalobu zamietol v časti nároku na úrok z úveru a istinu spolu v sume 172,95 eur.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Nárok na zmluvnú pokutu v sume 24,83 eur podľa hlavy 14 § 3 Úverových podmienok súd považoval za neopodstatnený. Ide totiž o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ. Takto dohodnutá výška zmluvnej pokuty neúmerne zaťažuje spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ okrem dohodnutej zmluvnej pokuty, ktorá navýši jeho každú nesplatenú mesačnú splátku o 8% mal platiť aj úrok z omeškania, ktorý bol dohodnutý vo výške 0,08% z dlžnej sumy za každý deň omeškania (hoci žalobca si uplatňuje úrok z omeškania v súlade so zákonom), čo má za následok neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a je jednoznačne v prospech veriteľa. K tomuto záveru súd dospel na základe skutočnosti, že žalobca okrem zmluvnej pokuty si v zmluvných podmienkach dojednal i úrok z omeškania vo výške 0,08% za každý deň omeškania, ide teda o kumulovanie sankcií voči žalovanému ako spotrebiteľovi. Navyše táto zmluvná podmienka sa javí byť ako neurčitá a nejasná, nakoľko z uvedeného dojednaní zmluvnej pokuty nevyplýva, ako sa táto uplatní v ďalších mesačných splátkach. Pri uplatnení výšky zmluvnej pokuty 8% mesačne z každej nesplatené splátky dochádza k neprimeranému a tiež duplicitnému zaťaženiu spotrebiteľa v prospech veriteľa. Neprimeranosť zmluvnej pokuty súd vidí aj v tom, že sadzba 8 % z mesačnej splátky po dobu dlhšiu ako 7 dní je v prepočte na rok až vo výške 96 % (8 % x 12 mesiacov). Ide síce o jednorazovú pokutu, ale jej rozsahu z hľadiska jej dôsledkov korešponduje zmluvná pokuta v prepočte cca 96 % ročne, čo je jednoznačne neprimeraná sankcia. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011.

V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody. Tiež lehota splatnosti zmluvnej pokuty je veľmi krátka, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

Súd preto žalobcovi nepriznal nárok na zmluvnú pokutu, ktorá už bola žalovaným zaplatená v sume 10,46 eur a túto započítal na úhrady žalobcom požadovanej istiny a nepriznal žalobcovi ani požadovanú a nezaplatenú zmluvnú pokutu v sume 14,37 eur a v uvedenej časti ( v sume 24,83 eur) žalobu žalobcu zamietol.

Ďalším žalobcom uplatneným nárokom je suma 72,71 eur spolu s dopočtom 2,10 eur predstavujúca vyčíslený úrok z omeškania od zosplatnenia do dňa podania žaloby, ktorý bol vyčíslený aj zo súm dlžného úroku z úveru presahujúceho ročnú úrokovú sadzbu vo výške 13,25 %.

Súd preto zaviazal žalovaného na úhradu úroku z omeškania v sadzbe žalobcom požadovanej a neprevyšujúcej zákonné úroky z omeškania, zo sumy priznanej istiny po zohľadnení jednotlivých úhrad žalovaného po zosplatnení tak, ako vyplývajú z predloženého splátkového kalendára. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru uhradil žalovaný sumu 43,62 eur dňa 23.6.2011.

Súd preto žalobcovi priznal nárok na úrok z omeškania zo sumy 170,78 eur od 14.5.2011 ( po uplynutí dodatočnej 15. dňovej lehoty na plnenie určenej žalobcov vo výzve na zaplatenie zo dňa 28.4.2011) do 23.6.2011 a zo sumy 127,16 eur od 24.6.2011 do zaplatenia.

Sadzba úroku z omeškania je v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže ku dňu omeškania (dňa 14.5.2011) bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1,25% p.a. a výška úrokov z omeškania tak bola o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, teda vo výške 9,25 % ročne.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Vzhľadom na finančnú situáciu žalovaného, ktorý je invalidný dôchodca s dôchodkom 200,- eur mesačne, pričom nemá žiaden iný príjem, súd povolil žalovanému uspokojiť nárok žalobcu v primeraných splátkach.

V danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Pre účely určenia pomery úspechu medzi účastníkmi súd vyčíslil uplatňovanú pohľadávku žalobcu ku dňu podania žaloby dňa 19.9.2013. Žalobca požadoval sumu 399,75 eur, úrok z omeškania vo výške 0,025% denne zo sumy 310,57 eur odo dňa 11.9.2013 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 0,89 eur.

Z uplatnenej sumy 400,64 eur (do podania žaloby) žalobcovi bolo priznaných 189,94 eur (priznaná suma vyčíslená do podania žaloby pozostávajúca z istiny 127,16 eur, úroku z omeškania vo výške 0,025% denne zo sumy 170,78 eur od 14.5.2011 do 23.6.2011, ktorý po vyčíslení ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 36,73 eur, úroku z omeškania vo výške 0,025% denne zo sumy 127,16 eur od 24.6.2011 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 26,05 eur).

Z uplatnenej sumy 400,64 eur žalobcovi bolo priznaných iba 189,94 eur. Žalobcov úspech tak predstavoval 47,41 % a neúspech 52,59 %. Vzhľadom na skutočnosť že úspešnejšiemu žalovanému, ktorému vzhľadom na pomer úspechu žalobcu k úspechu žalovaného vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 5,18 % ( 52,59%-47,41%= 5,18%), avšak tomuto žiadne trovy nevznikli, súd mu ani náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.